Ч. 7 Середа 12 (24) січня 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоі".

Передплата у Львові з агенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциі:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациі. — Углеві стрейки. — Полудново-африканьска війна).

Теперішний кабінет утворив окремий комітет, котрий буде мати за задачу приготовити відповідний материял для угодовоі конференциі. Вчера відбуло ся перше засіданє того комітету і тревало 6 годин. — Цісар приймив вчера на авдиенциі провідника ческих февдалів ґр. Пальфі'ого, а президент палати др. Фухс нараджував ся довший час з президентом палати панів кн. Віндішґрецом. Кажуть, що президент міністрів др. Кербер дав німецким послам успокоюючі поясненя що-до розширеного круга діланя ческого міністра Резека. Отже після тих пояснень мін. Резек не буде мати ніякого впливу ні на справи личні ні на т. зв. ресортові. — Комунікат виданий вчера німецким сторонництвом поступовим заявляє, що сторонництво возьме участь в угодовій конференциі і поручило іменувати участників з поміж послів до ради державноі з Чехіі і Моравии. Відтак ухвалено на тих зборах одноголосно просити правительство, аби старало ся всіми средствами о скоре закінчене стрейку углекопів, бо колиб той стрейк потревав довше, то австрийский промисл і торговля потерпіли би як найбільші шкоди.

Стрейк углекопів в Австриі тревае вже від довшого часу, а прибрав такі великаньскі розміри, що обіймив майже 30.000 людий. Супротив того всюди дае ся відчувати великий недостаток вугля і дорожня. Відень, Прага і инні міста побоюють ся, що за два або три тиждні не будуть мати чим палити, фабрикам грозить то само за тиждень або ще вчаснійше, а одна ческа приватна зелізниця вже тепер обмежила число поіздів на своім шляху. Найбільше відчувають той недостаток приватні люди, бо все на случай браку якогось артикулу потрібного до житя, продуценти з оглядів торговельних старають ся як найдовше достарчати его великим промисловцям, а менших відбирателів відправляють з нічим. Крім того до тоі недостачі причиняла ся в великій мірі також анґлійско-трансвальска війна, бо Анґлійці закупили великаньскі припаси вугля для своіх кораблів. Що-до стрейку, то він ширить ся в Австриі безпастанно, бо властителі копалень не хочуть згодити ся на ніякі жаданя робітників. До всіх місцевостий, де вибухли стрейки, повисилано войско і скріплено там жандармерию. Доси нігде не нарушили робітники спокою. Міністерство рільництва поручило гірничим властям старати ся всіми силами довести до згоди між спорючими сторонами і висло кількох висших гірничих урядників до страйкуючих округів, аби на місци розслідили справу. Також на Угорщині почннае між углекопами кипіти і хто знае, чи и там не застрайкують робітники.

З поля війни можна хиба тілько донести, що велика битва о Ледісміт вже мабуть розпочала ся. Віденьскі часописи подають обширні войскові статі о виглядах на побіду обох борючих ся сторін. В Анґліі дожидають з нетерпеливостию вістий з полудневоі Африки і докоряють Ґвайтови, що дав ся замкнути в Ледісміті. Після загальноі гадки Ґвайт був би ліпше зробив, колиб був ждав в отвертім поли на поміч Буллєра. Після донесеня Times-а з головноі анґлійскоі кватири, займили Анґлійці низше положені становища неприятеля. Бури стоять тепер в півкрузі на склонах головного хребта гір. Анґлійці висунули наперед ґен. Гільдиярда і хотять розділити Бурів на дві части.

Новинки.

Львів дня 23-го січня 1900.

Редакция і адміністрация „Народноі Часописи" містить ся тепер в бюрах „Gazet-и Lwowsk-oi" в каменици ч. 12 улиця Чарнецкого на II-ім поверсі і туди треба адресувати всякі письма.

— **Із Самбора.** Загальні збори членів філії „Просьвіти" в Самборі відбудуть ся дня 1 н. ст. лютого с. р. о 12 год. в полудне в сали Рускої Бесіди (в Ринку над головною трафікою на першім поверсі). Перед зборами відправить ся о год. $9^1/_2$ рано заупокійне богослуженє за членів товариства в місцевій церкви. О численну участь просить — Видїл філії.

---

7)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Тепер почали дужати ся. Довго не могли один другого вхопити попід сили. Кротонець брав ся з цілоі сили до свого противника, так, що здавало ся, що той єму не опре ся, але Спартанець як та гадана висував ся єму зпід его мов кліщі рук. — Довго так старали ся вхопити один другого, а величезний збиг народа дивив ся на то мовчки і заперши дух в собі. Не було чути нічого, лиш як тяжко сопіли борці та як співали птиці в гаю Альтис. Наконець, — наконець удало ся молодцеви вхопити ся свого противника так зручно, що я ще такого способу не видів. Довго напружав Мільо надармо всю свою силу, щоби вирвати ся з кріпких рук молодця. Аж пісок на стадіюм, де они бороли ся, був мокрий з поту від тоі іх величезноі роботи.

Видці придивляли ся з щораз більшим напруженєм, мовчанє ставало щораз глубше, щораз рідше відзивали ся оклики додаючі охоти, щораз голоснійше було чути як сопіли оба борці. Наконець молодця опустили сили. Тисячі голосів відозвало ся додаючи єму охоти. Він взяв ся ще раз з надлюдским напруженєм до дужби, ще раз старав ся повалити Кротонійця на землю; але добачив, що его противника на хвилю сили опустили і притиснув его до себе так, що тамтой вже не міг єму оперти ся. З уст молодця бухнула чорна струя крови і він з утомлених рук велита повалив ся неживий на землю. Зараз прибіг Демокедес [1]), найславнійший лікар наших часів, ви Саміійці мусить знаете его з Полікратесового двора, але ніяка штука не могла вже помочи тому щасливому, бо він вже був погиб.

Мільо мусів обійти ся без вінця, а слава того молодця буде жити в цілій Гелляді. Дійство, я волів би сам згинути зараз як Лісандер, син Арістомаха, а не жити так як Калліяс, що старіє ся на чужині не ділаючи нічого. — Ціла Грециия, заступлена своіми найліпшими людьми, відводила тіло молодця на костир а его статуа має бути уставлена в Альтис побіч статуи Мільона з Кротона і Пракcідамаса з Еґіни. Наконець оповістили герольди вирок сидиів борби. За погибшого має Спарта дістати вінець побіди, бо не Мільо, але смерть [2]) поборола благородного Лісандра, а хто по двогодинній дужбі з найсильнійшим із всіх Греків вийшов непобідимий, той заслужив собі добре оливну галузку.

Калліяс замовк на хвильку. Чоловік тоі живоі вдачі підчас того коли розповідав про події дорогі серцю кождому Єллинови, не зважав на присутних лиш дивлячись у воздух видів, як перед его очима пересували ся образи борців. Тепер розглянув ся він доокола і побачив на своє диво, що той сивий чоловік з деревляною ногою, котрого вже перед тим побачив, але не знав его, закрив собі лице руками і плакав рісними сльозами. З правого боку коло него стояла Родопіс а з лівого Фанес, а всі присутні споглядали на Спартанця, як колиб то він був героем Калліясового оповіданя. Второпний Атинець здогадав ся зараз, що той старик стоіть в якихсь близьких зносинах з котримсь з олімпійских побідителів; коли же довідав ся, що Арістомахос есть батьком тих спартаньских братів, що вкрили ся славою, котрих красна стать стояла єму ще перед очима мов би яке з'явище зі сьвіта богів, тоді і він подивив ся в заздрістним подивом на заплаканого старика, та й в его очах станули сльози, хоч він силував ся іх здержати. В тих часах плакали мужчини, коли мали надію, що

---

[1]) Славний сей в старовині лікар походив з Кротону в долішній Італиі і родив ся около половини шестого столітя перед Христ. Его батько обходив ся з ним недобре і він дпятого покинув вітчину і служив зразу родині Пізистратеса за 2500, а опісля Полікратеса за більше як 4000 талярів річноі платні яко прибочний лікар. Пізнійше взяли его Перзи на силу на перский двір, де він також вславив ся своєю зручностию. Він утік з Перзиі і вернув назад до Кротона, де оженив ся з донькою славного силача Мільона.

[2]) Після постанов о борбах підчас олімпійских ігрищ, не мав той ніякого права до нагороди, котрого противник погиб.

— **„Народна Гостинниця“** під такою назвою завязало ся у Львові і вже зареєстроване товариство руске, котре ставить собі за ціль основувати реставрациї, каварні, готелі і т. п. та взагалі вести промисл шинковий.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4^{1}/_{2}\%$ та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^{1}/_{2}\%$. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзі кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 I. поверх (дім „Просьвіти“). Години урядові: від 11 перед полуднем до 1 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят. *Дирекция.*

— **З філії „Просьвіти“ в Підгайцях.** Дня 25 н. ст. січня 1900, відбуде ся в Підгайцях в великій сали ради повітової о год. 12 в полуднє загальне зібранє членів філії „Просьвіти“ з слідуючим порядком: 1) Отворенє зібраня предсідателем товариства. 2) Відчит о. Івана Наврецкого з Голгоч о провадженю крамниць. 3) Відчит п. Вас. Будного з Вербова о управі тютюну. 4) Відчит п. В. Короля, делегата зі Львова, о рільництві. 5) Внесеня членів. 6) Вибір нового виділу. — Загальне зібранє членів підгаєцкої філії „Просьвіти“ було скликане вже на день 2 н. ст. січня 1900, однак не явилось тогди стілько членів, щоби зібранє могло відбутись; проте просимо ще раз всіх Вп. членів і хотячих вписати ся в члени, явитись в Підгайцях на день 25 н. ст. січня 1900 (в четвер по неділи по Просьвіщеню), щоби скористати з відчитів і взяти участь в зібраню філії. Маємо надію, що Вп. члени не відкажуть нашому прошеню, а тим самим докажуть, що їх обходить справа власна, т. є. народного просьвіченя, як також економічного піднесеня нашого народу. — В Підгайцях дня 10 н. ст. січня 1900. За виділ філії товариства „Просьвіта“ в Підгайцях о. *І. Стеткевич* декан і предсідатель філії.

— **Купно землі.** З Тернопільщини пишуть: Дбалі і роботящі господарі з Денисова: Іван Кузів, Дмитро Кузів, Антін Савак, Дмитро Шеґидин, Казько Фіялка і ще два чи три купують фільварок Підлипці моравскі з Золочівщині за готівку 75.000 зр. Фільварок складає ся з 300 морґів орного поля, 260 ліса а $39^{1}/_{2}$ сіножатий, разом $497^{1}/_{2}$ морґів; при тім живий і мертвий інвентар. На се затягають купуючі около 30.000 зр. позички.

— **Божевільний.** На інспекцию поліциї зголосив ся оногди вечером якийсь Йосько Майзельс і сказав, що пробив свою матір ножем длятого, що она зневажила портрет цісарский на порцеляновім горнятку в той спосіб, що поставила коло горнятка на печи замащені болотом черевики. На поліциї пізнали ся, що Майзельс чоловік неспосна розуму і пішли з ним на місце, де прибув і лікар зі станциї ратункової. Показало ся, що Майзельс пробив дійстно свою матір, 52-літну вдову, кухарку в жидівскім шпитали, але не ножем лиш ножиком і не небезпечно. Майзельса, котрий запитаний, чим єсть, відповів, що „учить ся на офіцира“, віддано під обсервацию лікарску.

— **Скажений пес** покусав в Яворові в суботу дня 20 с. м. трое людий, котрих по випаленю їм ран відослано зараз до Кракова на клініку дра Буйвіда. Пса сейчас убито.

— **Нові рекрути.** В Манілї на Филипиньских островах готові ще віддавати котам таку честь як колись в стародавнім Египті. Один Американець в Ню-Йорку оголосив недавно тому ґазетами, що потреба богато котів і за кождого рослого кота виглядно кітку платить по 15 центів (цент = 5 сотиків). Ті коти має він як найскорше вислати до Манілї якомусь Американцеви Монтґемарі, котрий зробив умову з ґенералом Отісом, після котрої обовязав ся доставити єму 500 котів, що мають бути ужиті против щурів в провіянтових маґазинах в Манілї, котрі так там розмножили ся, що готові все поїсти. Отже тих 500 нових рекрутів удало ся Американцеви щасливо вібрати і они мають бути тепер вислані у великих клітках на місце війни зі щурами.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 23 січня. Вчера відбув ся у Цісаря обід, в котрім взяли участь члени дипльоматичного тіла, а між ними амбасадори Італії, Росиї і Туреччини та посли Бельґії, Швеції, Баварії і Саксонії.

Букарешт 23 січня. Дунай і инші ріки прибувають, а кілька місцевостий стоїть під водою.

Будапешт 23 січня. Посли ґр. Каролї і Едмунд Ґаярі засуджені за поєдинок, один на 7, другий на 14 днів арешту.

Прага 23 січня. Управляюча рада пражского електричного підприємства повідомила раду міста Праги, що мусить застановити рух на електричних зелізницях в Празі з причини цілковитої недостачі вугля. Щоби не перервати цілком комунікациї, ухвалено поки що заступити на головних шляхах електричну зелїзницю кінною.

Відень 23 січня. Запаси вугля у віденьских складах вистануть ще на 8 днів. Ціна вугля поки-що не піднесла ся.

в бальзамі сльоз знайдуть полекшу. В гніві, у великій радости, в кождім горю души плакали кріпкі герої, коли противно спартаньскі хлопці давали ся при олтари Артеміди Ортия бити аж до крови і навіть ані не писнули, а нераз давали ся таки на смерть забити різками, щоби лиш заслужити собі на похвалу мужчин.

Через якийсь час всі гості мовчали, шануючи зворушенє старика. Наконець перервав мовчанку Ізраїлит Єзуа, котрий і не покушав страв приготовлених еллиньским способом, та відозвав ся покрученою грецкою мовою:

— Виплач ся добре, спартаньский чоловіче! Я то знаю, що значить стратити сина. Таже й я мусів перед одинайцяти роками зложити красного хлопця в могилу в чужій земли, над ріками Вавилону, де мій нарід загибав в неволи. Коби так тота красна дитина була жила хоч ще один одніселький рік, то була би померла у вітчині, і ми би були могли поховати єї в могилі єї предків. Але Кирос, той Перз, Господь Бог нехай благословить єго потомків, випустив нас з неволі о один рік за пізно, і я подвійно оплакую дитину в моїм серци, бо ми викопали їй могилу в краю ворогів Ізраїла. Хибаж єсть щось лютійшого як дивити ся, що наші діти найбільші скарби, які маємо, сходять перед нами в могилу? Адонай нехай простить мені, але стратити таку знамениту дитину, як твій син, тогди, коли став славним чоловіком, то мусить бути найбільше горе зі всего, яке єсть!

Тогди здоймив Спартанець руки зі строгого лиця і відповів сьміючись крізь сльози: Ти помиляєш ся, Фенікіянине; я плачу з радости не з горя і хотів би був охотно стратити ще й другого сина, як би він був так помер як мій Лісандер.

Ізраїлитянин зжахнувшись такої бесіди, котра здавала ся єму бути грішною і неприродною, покивав лиш головою на знак, що того не похваляє; але присутні Еллини завидуючи старикови обсипували єго желанями щастя. Арістомахос з такої великої радости ніби аж о много літ став молодший і відозвав ся до Родописи: Дійстно, моя приятелько, твій дім єсть для мене благословенним, бо від коли я тут увійшов, то се єсть другий дар богів, який мені тут дістав ся в участи.

— А який же був перший? — спитала старушка.

— Добра ворожба.

— Ти забув на третий! — відозвав ся Фанес — сего дня дозволили тобі боги познакомити ся з Родописою. Як же то було з тою ворожбою?

— Чи подати єї до відомости приятелям? — спитав Дельфієць.

Арістомахос кивнув потакуючи головою, а Фриксос прочитав в друге відповідь Пітиї:

Скоро громада на конях із гір сніґових у низ [зійде,
Гет на поля, де ріка зрошує скрізь рівнину,
Човен непевний тебе заведе у се поле,
Що здороженим ногам захисток тихий подасть.
Скоро громада на конях із гір сніґових у низ [зійде.
Пятка судяча подасть, що відмовляла тобі.

Ледви що Фриксос прочитав послідне слово, як Калліяс, той Атинець, схопив ся удалим рухом і відозвав ся: А четвертий дар, четвертий дарунок богів дістанеш теперечки від мене в отсім домі; бо маєш знати, що я мою дивну новину задержав аж на послідок: Перзи ідуть до Египту!

Ніхто з гостий крім одного Сибарита не остав ся на своїм місци, а Калліяс таки вже не міг дати собі ради, коли єго зі всіх боків стали розпитувати. — Поволи, поволи, приятелі — відозвав ся він наконець; — заждіть нехай одно по другім розкажу, бо инакше не дійду ніколи до кінця! То велике посольство, а не войско на війну, як ти, Фанесе, вдогадуєш ся, іде сюди від Камбізеса, теперішного великого царя всемогучої Перзиї. Я довідав ся на Самосі, що они прийшли вже до Мілету. За кілька днів мабуть вже сюди прийдуть. Межи ними суть свояки короля, та й старий Крезус з Лідиї; — побачимо таку пишноту як рідко. Чого они їдуть, ніхто не знає, але здогадують ся, що король Камбізес хоче з Амазісом союз заключити; ба, говорять, що великий цар має охоту сватати доньку Фараона.

— Союз? — спитав Фанес і недовірчиво здвигнув плечима, — Перзи вже тепер опанували половину сьвіта. Всі великі держави в Азиї піддали ся їх власти; лиш Египет та еллиньский материй край лишив той завоєватель в спокою.

— Ти забуваєш на богату золотом Індию та великі вандрівні народи в Азиї — сказав на то Калліяс. — Ти забуваєш дальше, що така збиранина як держава із сімдесяти народів, що говорять всілякими мовами та мають всілякі звичаї, носить в собі заєдно зародок війни та мусить стеречи ся війни з заграницею, щоби поодинокі провінциї не скористали з нагоди, коли не буде дома головної маси войска та не збунтували ся і не відпали. Спитай Мілезийців, чи они сиділи би тихо, коли би довідали ся, що сила їх гнобителів подала ся в якійсь битві?

Тут перебив бесідникови Теопомпос, купець з Мілету і відозвав ся живо: Коли би Перзи програли в якій війні, то мали би сто инших на карку, а моя вітчина не була би послідна, що підняла би ся против ослабленого насильника.

— Нехай то посольство має, яку хоче ціль — говорив Калліяс дальше — а я стою при моїй вісти, що они найдальше за три дні сюди прийдуть.

— Отже твоя ворожба, сповнила би ся, щасливий Арістомаху! — відозвала ся Родопіс. — Громада на конях із гір то ніхто инший лиш Перзи. Коли они дійдуть до берегів Ніля, то вынять ся думка судячої пятки, ваших ефорів [3]) і тебе, батька двох побідителів

[3]) Підчас мессеньскої війни устачовлено в Спарті пять ефорів, щоби они заступали неприсутних королів. Пізнійше шляхта уживала сег

Переписка зі всіми і для всіх.

Просимо не присилати ані марок листових ані карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

К. К. в К.: Найліпше купіть собі в торговли материялів фірми Alojzy Hübner, Львів ринок ч. 38 готовий лякер до виробів кошикарских (лякер копалевий по 2 Кор. 80 сот., 2·40 К., 2 К., 1 К. 40 сот. за кільо), бо самі такого лякеру не зробите, хоч Вам скажемо, як робити. До того треба мати відповідні прилади і знати, як з чим обходити ся. Варень лякерів річ не легка і дуже небезпечна, а остаточно все-таки мусите купувати материяли. — 1) Лякер спіритусовий до ординарних виробів робить ся так: 1 кільо американьскої живиці, 1 кільо рубінового шеляку і 1 кільо терпентини, розпускає ся на огни, а коли вже розпустить ся, додає ся ще 4 і пів кільо чистого спіритусу 65-процентового і наконець фільтрує ся. — 2) Покіст: Огріває ся 250 ґр. доброго льняного олію, але не безпосередно на огни лиш на піску (в т. зв. пісковій купели: до якоїсь посудини дає ся піску і пражить ся его вложивши в него другу посудину з олієм). Огрівати треба доти, аж олій стане тягнути ся, відтак додає ся поволи 5 кільо товстого копалевого лякеру. Але знов той лякер треба уміти зробити або купити готовий. Коли та мішанина остигне, розпустити покіст терпентиновим олієм. Щоби взагалі зробити добрий покіст, треба мати практику в тім доки можна льняний олій огрівати, бо й не догріти зле і перегріти недобре. — 3) Асфальтовий лякер, чорний або брунатний: 1 кільо асфальту топить ся з четвертиною кільо доброго льняного покосту, котрий борзо схне (а такий покіст треба уміти зробити або купити готовий). Здоймивши з огню, треба 5 мінут студити; а відтак заєдно мішаючи доливати кільо і три чверти терпентинового олію. Від домішки зависить темнійша або яснійша барва. — Покости і лякери треба робити дуже осторожно і в якім окремім здалека від наших стоячім будинку, бо можна дуже легко або страшно попарити ся або й ціле обійстє пустити з димом. — **Ч. 39 С. Б.:** Не кажете якого іменно приладу Вам потреба, а приладів переплетничих (інтроліґаторских) єсть богато всіляких: прилад до шиваня, машина до обтинаня, машина до різаня тектури, ґазова машина (огрівана ґазом) до витисканя і золоченя, праси, решітки до марморованя і т. д. Сего рода машини і прилади виробляють аж у Відни, а докладну інформацию могла би Вам подати н. пр. переплетнича фірма у Львові Мих. Спожарский і Син, Ул. Руска ч. 1, котра також спроваджує для переплетників все, чого їм потреба, полотна, мальовані папери і т. п. Але мусите знати, що переплетництво єсть ремеслом як і кожде инше, котрого треба учити ся, отже скоро его не знаєте, то і прилади Вам не придадуть ся. А добре би було, щоби наші люди брали ся і до сего ремесла, бо при збільшеним руху просьвітнім, збільшає ся і робота для переплетників. До того ще можна з сим ремеслом сполучити фабрикацию виробів ґалянтерийних і продаж власних виробів та виробів браних в коміс; одно з другим — і можна якось пошткувати та жити несогірше. — **Старий передплатник:** Що иншого політура, що иншого байца, а що иншого лякер — той плин, про котрий Ви питаєте як він робить ся. Політурованє єсть роботою столярскою, котрої треба учити ся практично. До політурованя треба насамперед дерево добре вигладити, згиблювати а відтак ще бімштином витерти. Найзвичайнійша ординарна політура робить ся в той спосіб, що розпускає ся у фляшці шеляк в спірітусї, а коли вже розпустить ся, наливає ся его на звиток сукна і борзо розтирає ся по дереві потираючи в колесо раз коло разу. В тім розтираню іменно треба мати добру практику і вправу, щоби політуру добре розтерти. Впрочім можете купити собі готову політуру в якійсь торговли материялів. (Глядіть повисше під знаком К. К. в Н. Політура столярска брунатна коштує 2 К, біла 3 К. 60 с., політура скора, котрою можна самому кождий мебель відсьвіжити, фляшка 1 К. 75 с.). Щоби надати матову барву дереву, уживають так званої бруноліни з чорною або оріховою барвою (ціна 3·60 К. і 2·80 К.) безбарвна, під котрою дерево задержує природну свою барву а дістає матовий полиск (ціна 3·60 К.). — Книжки з взірцями виробів різьбарских, столярских, кошикарских і токарских суть дуже дорогі і треба би за ними питати аж у віденьских книгарнях і антикварнях. Лекше і дешевше можна роздобути ілюстровані цінники. Зажадайте н. пр. від Спілки столярской в Кальварії зебжидовскій присланя такого цінника. — **Лев. М. в Л.:** Що значить „морґанатичне“ супружество? Слово „морґанатичне“ єсть німецке „morganatisch“ а се знов пішло від слова „Morgengabe“. Єсть то супружество, в котрім мужчина з високої шляхти або пануючої родини побирає ся з женщиною не рівного собі роду. В такім случаю жінка і діти від неї не мають тих прав, які має мужчина в наслідок свого стану; жінка дістає тогди лиш т. зв. „Morgengabe“ а не має яко вдовиця права до майна і всяких привилеїв свого мужа. В морґанатичнім супружестві єсть завсігди мужчина забезпечений від утрати своїх прав маєткових і станових; він з тих прав не тратить нічого, а жінка і діти від неї не набувають тих прав лиш дістають, так сказати би відшкодованє. Морґанатичні супружества суть дозволені лиш членам пануючих родів і високої шляхти. Що иншого єсть т. зв. не дібране супружество або месаліянс. В такім случаю може або мужчина або женщина дібрати собі нерівну собі станом і маєтком пару і відступає свої права тій парі; мужчина ніби знижає ся тогди до женщини, а женщина до мужчини і відступає права свого стану і майна. Рідко буває, що мужчина стає морґанатичним супругом. Мария Христина, реґентка іспаньска, вдовиця по Фердинанді VII., віддала ся н. пр. за кн. Ріанцарес, давного ґвардиста Миньоц. А знов т. зв. супружество на ліву руку єсть поправді дво або многоженьство. Пруский король Фридрих Вільгельм другий мав одну морґанатичну жінку з правої руки, панну Фос, пізнійше ґрафиню Інґенгайм, другу з лівої руки ґрафиню Дингоф а третю з лівої руки ґрафиню Ліхтенав, отже аж три жінки нараз! — **Христ. ска. в Бор.:** Образки до відбивания на сьвічках церковних можете дістати в Народ. Торговли у Львові, або у Відни фірма: Dr. Paul Engländer, Abziehpapier-Fabrik Wien VII. Kirchengasse 33 (треба писати по німецки). Такі образки суть досить дорогі, а відтак треба знати яких собі вибрати. Та й само відбиванє не так легке, хоч знов і не трудне. Треба зручности і вправи до него. Образок такий просто мочить ся у воді і приліплює ся на сьвічку а відтак осторожно стягає ся папір зверха щоби его нероздерти. Тої роботи треба насамперед научити ся. Ціла штука в тім, щоби папір відповідно змочити, а відтак і здерти так, щоби образок не роздер ся, лиш цілий остав ся на сьвічці. Колиби той образок не хотів добре вхопити ся сьвічки, то треба сьвічку за помочию пензлика помастити насамперед т. зв. етикетовим лякером, а скоро засхне, наліпляти змочені відбиванки. Наконець відбитий образок можна делікатно помастити згаданим лякером, щоби ліпше держав ся. — **К. Рож.:** Вашу оферту вишлемо панні Емілії Л., бо маємо її повну адресу. — **Олекса Т. в Триб.:** Невитягнений доси. — **Надія:** 1) Невитягнені. — 2) В сій справі не знати доси нічого, бо у Відни при теперішній колотнечи думають о чім иншім як о диетарях. — **А. В. в Горож.:** Угорский червоного хреста серия 7268 витягнений в амортизациї вже давнійше. Теперішний курс: Купують по 23 К. продають по 23·75 К. (Дальші відповіди пізнійше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора **Кирила Кахникевича**, а не присилати ані марок, ані карт кореспонденцийних до відповіди.

олімпийских, покличуть назад до вітчини. Поналивайже чарки на ново, Калліясе! Випиймо отсю послідну чашу за душу славного Лісандра; а тогди пригадаю вам, хоч не радо, що незадовго буде свитати. Преці господар, що любить своїх гостий, повинен кінчити пир, коли настане найбільша веселість. Мила нічим не закаламучена згадка приведе вас знову до сего дому, а противно ви би нерадо ішли сюди, як би мусїли згадувати на ту знеміч, яка настала по веселости.

Всї гості притакнули Родопісі, а Ібік назвав ві правдивою ученицею Піта́ґораса, вихвалюючи веселе зворушенє на пирі сего вечера.

Кождий загодив ся вже відходити. Та й Сибарит, котрий надмірно пив богато, щоби приглушити то своє зворушенє, котре ему дуже було не на руку, встав із свого місця при помочи приклинканих своїх невільників [4]) та почав плести щось о нарушеню права гостинности.

Коли Родопіс пращаючи ся хотіла подати ему руку, відозвав ся він по пяному: На Геркулеса, Родопіс, ти викидаєш нас з хати, як би ми були влізливі вірителї. Я не привик до того, виносити ся з пира, доки ще можу устояти ся на ногах, а тим менше, щоби мене викидали за двері як якого полизайка!

Таж спаматай ся, пянице, що не знаєш міри — стала Родопіс усьміхаючи ся оправдувати ся; але Фільоінос вже був добре собі підпив і его розгнївала тота відповідь старушки, він розсьміяв ся глумливо, пустив ся певним кроком до дверий і крикнув: Ти мене називаєш пяницею, що не знає міри? Добре! А я назву тебе безвстидною невільницею. На Діонизия, по тобі все ще видко, чим ти була за молоду! Бувай здорова, невільнице Ядмона і Ксантоса, котру Хараксос пустив на волю!... Але ще й не докінчив говорити, коли нараз Спартанець кинув ся на него та з цілої сили вдарив его в лице, а відтак непритомного як малу дитину заніс до човна, що з его невільниками чекав коло фіртки від города.

Глава третя.

Всї гості вже були розійшли ся.

Як градова туча на цвитуче поле, так впала була лайка пянюги на веселість розходячих ся гостий; Родопіс стояла сама одна, блїда і дрожача серед пустої сьвяточно украшеної комнати. Кнакіяс погасив був лямпи на стїнах, замість ясного сьвітла настав був несамовитий сумерк, серед котрого ледви що було видко позбирану як небудь столову посудину, останки питя і повідсувані лавочки. Крізь отверті двері віяло холодом; бо то як-раз зачинало свитати, а в Єгипті перед самим сходом сонця буває звичайно дуже холодно. По тілї легко убраної старушки пішов легкий мороз. Висхлими очима розглядала ся она по пустім просторі, де ще перед кількома хвилями було так гутірно і весело. Она порівнувала своє нутро з сею пустою сьвітлицею; їй здавало ся, як би якийсь червак точив ві серце, як би кров в ній ставала снїгом і ледом.

Так стояла она довго, аж увійшла ві стара невільница і посьвітила їй до спальнї.

(Дальше буде).

уряду, щоби супротив власти короля поставити свою власть, вийшовшу зпосеред неї. Ефори мали найвисшу власть судейску, педагогічну і поліцийну і длятого майже у всіх справах ставили ся висше понад королів. Кождий шляхтич, що мав звиш 30 літ, мав право, кандидувати що року на ефора.

4) У Греків був звичай, що они, коли ішли на пири, брали з собою своїх невільників.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всіх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“
може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цїлком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту.

Цїна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.,** в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**
Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Аґенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).